

Mám teď takovou dovolenou, po čtyřiceti letech první delší a zaslouženou. Člověk se dostane k věcem, na které nikdy nezbyval čas. Objevil jsem například na chalupě několik beden novinových výstřžků. Pokud jste něco starého tištěného museli třídit, jistě víte, že každý kousek papíru samozřejmě přečtete, než ho vyhodíte. Takže hodiny a hodiny, dny a dny. Zdaleka nejsou všechny o muzice. Do bedny padalo všechno, co mě zajímalo. Třeba dálnice: kdy už konečně otevřou tu Dé několik, proč to tak strašně dlouho trvá a kteří kokoti tomu brání. Nebo vlaky: kolik ČD ročně prodělá našich daní, proč jezdí některé vlaky úplně prázdné, co ten Jančura, a kdy už zase budou modří odboráři stávkovat.

Velké hromádky se navršily pod titulem Ochranný svaz autorský, třeba proč musíme platit za prázdné kotouče a nové foťáky. V rubrice Billboardy zase počty, kolik lidí zaplatilo životem za to, že poutače na vložky nebo na Paroubka stály moc blízko silnice. Ve štůsku Media najdete plno pojednání o tom, jak blbou muziku hrají na Radiožurnálu a že za to ještě musíme platit. O pakvalitě a poplatcích televize veřejné služby jak by smet. Téma ekologie vydá na samostatnou bednu, ale o skutečných činech ochránců přírody, třídění odpadu nebo přenášení žabiček přes frekventované silnice se v novinách dočtete málo. Naopak se dokola řeší problémy, jejichž pravda je nevyjasněná, ale každý trvá na té své a je ochoten kvůli ní lézt na komín nebo se připoutávat k bagru. Nebo jako Děti Země, které tak vytrvale podávají rozklady, aby stavba dálnic do nekonečna oddalovala a aby proto v obcích na hlavních trasách umíraly pod koly kamionů úplně jiné děti. Z posledních několika let výstřžky zcela chybí. Vše důležité se dá vygooglit, noviny postupně zdražovaly až k odhlášení předplatného a stejně byste si tam přečetli ráno to samé, co jste mohli večer vidět v telce anebo v poledne předtím najít na internetu. Po novinách se mi nestýská, ostatně i u těch našich folkových novin jsme dlouho dopředu tušili, že tištěný exitus jednou musí přijít. Na TV nečučím, internet sem tam. Ta nečky politiků mě nezajímají, a když se něco skutečně uděje, velmi rychle se to dozvím. O 11. září v New Yorku mi volal syn do auta na dálnici. A od té doby se, myslím, nic důležitého nestalo.